Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Riera de Sant Vicenç

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Riera de Sant Vicenç

Coordenades:

Latitud:	41.5755
Longitud:	2.50931
UTM Est (X):	459093
UTM Nord (Y):	4602762

Classificació

Número de fitxa	08264 - 197
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	Agència Catalana de l'Aigua (Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya; C. Provença, 260 - 08008 - Barcelona).
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dt., 04/02/2025 - 12:15

Descripció

La riera de Sant Vicenç, és un curs d'aigua intermitent situat a la comarca del Maresme, que travessa el municipi de Sant Vicenç de nord a sud. Neix a l'alçada de Can Ramonet i de Can Mora de Dalt, de la confluència de dos torrents que s'originen en els vessants de migdia del Turó d'en Bosc, de 404 metres

d’alçada. Es tracta, per una banda del torrent del Ranxo, que té el seu naixement dessota els Rocs del Moro, i per l’altra del torrent de Can Missé, que neix en el sector dels Suros d’en Carló. Aquest darrer és de menor importància, i és un afluent del primer al qual s’afegeix pel seu vessant hidrogràfic dret.

A partir d’aquí transcorre per un pendent suau travessant el nucli antic, on continua essent emprat com a via de pas, en direcció a la platja de Sant Vicenç on desemboca a la mar Mediterrània. En el seu pas pel municipi, destaca una obra d’enginyeria remarcable. Es tracta del pont que travessa la carretera interior BV-5031. Està construït de pedra i totxo massís, i inscrit com a Bé Cultural d’Interès Local, en l’Inventari del Patrimoni Cultural de Catalunya amb el codi IPA-9045.

La seva conca, a l’alçada del golf, passa per dessota l’autopista del Maresme, C-32, per una zona coneguda com El Regadiu i gira lleugerament cap a l’est per encarar el tram final. Baixa paral·lela al Passeig dels Pins, passa novament per dessota la carretera Nacional II, en el seu punt quilomètric 658, i també ho fa per sota la línia del ferrocarril per desembocar a la platja de Sant Vicenç. Alguns dels masos i cases de pagès instal·lats ens els seus vessats hidrogràfics són, Ca l’Angeleta Neula, Can Brunet, Can Mora de Baix, Can Riera o Can Ripoll.

Des del punt de vista geològic, el municipi està situat al sector centre-oriental del mantell litoral, a l’extrem nord de la falla extensiva de Barcelona que conforma la línia litoral. Presenta una estructura alpina parcialment arrasada, amb un sòcol hercinià i coberta mesozoica. Es divideix longitudinalment en tres grans unitats: la Serralada Prelitoral, la Depressió Prelitoral i la Serralada Litoral. La unitat relacionada amb la riera és la que està constituïda per una alternança de graves, sorres i llims sorrencs que davallen cap a mar des de la Serralada Litoral.

La riera de Sant Vicenç té una conca amb pendents molt moderats, i si bé el tram inicial està poc urbanitzat, amb un bosc de ribera més o menys desenvolupada, amb alocars, platanedes, lledoners i alzinars, a partir del pont de la carretera de l’interior la pressió urbanística cada vegada és més forta. Malgrat que s’intenta preservar el seu llit i els marges vegetatius en el seu tram mig i final, la pressió urbanística es fa palesa. La riera s’estreny, amb caixons esgraonats de pedra i ciment que amb les baixades d’aigua malmeten totalment aquell tram. És en aquesta zona on, malgrat alguna alzina protegida en els marges o llentiscles, es detecten bàsicament els herbassars, enfiladisses i plantes al·lòctones, que proliferen per la presència de jardins i d’abocaments de poda als seus marges. La zona terminal o ventall al·luvial que correspon a la desembocadura transcorre en una zona periurbana als voltants de la qual es combinen bàsicament habitatges majoritàriament de segona residència i instal·lacions hoteleres.

Història

Les rieres, sots, torrents, torrenteres i rials del Maresme, representen un tret distintiu del paisatge natural i humà de la comarca. En el seu estat natural compleixen no només funcions hidrològiques, sinó també ecològiques i socials. Si es preserva el llit i els marges naturals de les rieres, el desguàs i la canalització de les aigües pluvials circulen sense pressió i s’evita que baixin ràpidament. La funció de recàrrega dels aqüífers es regula de manera natural gràcies a la millor permeabilitat que tenen els materials que constitueixen el llit de rieres i torrents en relació amb el sòl de la resta de la conca i permeten la filtració més o menys ràpida de les aigües que hi circulen. La distribució de sorres i sediments es fa de manera natural al llarg del curs fluvial alhora que es preserven les formes sinuoses del paisatge i la vegetació. Constitueixen un ecosistema propi tant pels boscos de ribera com per la vegetació que creix en els marges i són veritables corredors biològics per a la fauna autòctona que s’hi estableix, nidifica o les utilitza com a pas, ja que connecten zones de muntanya amb zones de conreu i de platja.

Bibliografia

Agència Catalana de l'Aigua (2000). Informe sobre l'estat de desenvolupament i vigència tècnica del Pla Director contra avingudes al Maresme. Document de síntesi. Generalitat de Catalunya.

FOLCH, Ramon; FRANQUESA, Teresa; CAMARASA, Josep Maria (1984). *Història Natural dels Països Catalans*. Vol. 7. Vegetació. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana.

GUTIÉRREZ, j. (1992). Les rierades del Maresme: Problemàtica de la interacció entre els medis natural i antròpic com a pas previ per a l'Ordenació de l'espai torrencial. Tesi de Llicenciatura. Universitat de Barcelona, 168 pp.

PELAGIO BRUALLA, Manel (1998). *Les rierades del Maresme: planejament, gestió i risc d'avingudes*. Barcelona. Congrés editorial.

RIBA ARDERIU, Oriol (1995). *Qüestions obertes sobre la geomorfologia, la hidrologia i la sedimentologia de les rieres del Maresme i del Barcelonès amb exemples de la riera d'Arenys,* dins Trenta-dos aspectes de ciència i tecnologia. Barcelona. Institut d'Estudis Catalans, p. 281-316.

Enllaços d'interès:

ICGC (2017). Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics a Sant Vicenç de…
FONT CISTERÓ, Xavier, GUTIÉRREZ CAMARÓS, Josep. «Les Rierades Al Maresme». Atza…